

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po posti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leta 25 K, za pol leta 3 K, za četr leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leta 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leta 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaš poština. Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolje frankovati. — Sokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenje je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstr., upravljenje pa v pritličju. — Upravljenju naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljenju telefon št. 85.

Shod zaupnikov narodno-napredne stranke.

V „Sokolovi“ dvorani ljubljanskega „Narodnega doma“ so se včeraj sešli možje našega naroda na Kranjskem, možje, ki so cvet slovenskega ruzumništva, ki so vsekdar neustrešeno zastopali svobodomiselne ideje in pri vsaki priliki pokazali, da so navdušeni sinovi matere Slovenije, pripravljeni braniti rodno grudo pred odkritimi in skritimi sovražniki njennimi. Prihiteli so vrli narodnjaki slovenski iz vseh pokrajij naše lepe slikovite kranjske dežele, prišli so za stopniki vseh stanov, med katerimi najdeš zavedne naprednjake, da se posvetujejo, kako stališče naj zavzame narodno-napredna stranka nasproti volilni reformi in o tem, kako naj bi se stranka uspešnejše organizovala. Delavec, kmet, uradnik, obrtnik, trgovce, učitelj, profesor, odvetnik itd. so brez ozira na različni posel svojega stanu občevali med seboj prijateljsko. Niso se strašili dolgih in grdih potov, ne ostudnih napadov naših klerikalcev, ki jih kot živ ogenj zapeče vsak pojedilček življenja narodno-napredne stranke; romantična Gorenjska, vinorodna Dolenjska, skalnatna Notranjska zlasti pa naša Ljubljana je pokazala, da ima narodno-napredna stranka po vsej deželi dovolj krepkih mož, na katere se sme s popolno zavestjo zanesti, da stoe neomajno kot hrasti za njene ideale.

Bilo je okoli 800 mož, ki so se zbrali na velevažno zborovanje. Bilo bi jih prišlo še dosti več, če bi se ne bilo ravno zadnje dni prej tako lepo spomladansko vreme spremenilo v najgršje jesensko in poleg obilega blata prineslo še občuten mraz ter ponokod celo precej snega. Tudi je okolnost, da se je shod vršil na nedeljo, imela na udeležbo neugoden vpliv, saj ima mnogo naših somišljencov ravno v nedeljo posla čez glavo. No, vkljub vsem tem neprilikam je bil shod častno obiskan, da smemo

biti z udeležbo prav zadovoljni. Ker je predsednik eksekutivnega odbora dr. Karel vitez Bleiweis Trsteniški zbolel, je bil na predlog dr. Ivana Tavčarja soglasno izvoljen predsednikom shoda župan Ivan Hribar, ki je ob splošnem pritrjevanju imenoval prvim podpredsednikom zborovanja dr. Tavčarja, drugim metliškega župana Franca Jutraša, zapisnikarjem pa odvetnika dr. Josipa Kušarja ter učitelja Luka Jelenca, ki so zasedli svoje prostore.

Govor predsednika Ivana Hribarja.

Predsednik župan Ivan Hribar je v najpreršnejših besedah pozdravil zborovalce, posebno one, ki se niso strašili neugodnega vremena in prišli daljno pot. Veseli nas, je rekel govornik, da ste prišli iz vseh delov Kranjske. Mnogobrojna udeležba kaže, da vlada v nas živo zanimanje za stvari, ki so na dnevnem redu. Kadars bodemo znova sklicali shod zaupnikov narodno-napredne stranke, bodo prišli zastopniki Slovencev ne samo iz Kranjske, ampak tudi iz drugih slovenskih dežel. Naši nasprotniki so že 2 meseca ruvali proti današnjemu shodu in grozili njegovim udeležnikom ter na podlagi svojih groženj vzkljali te dni: Bomo videli, kdo bo imel pogum, da bo prišel na ta shod! Vkljub grožnjem in pretnjem je udeležba danes tolika, da nas navdaja najlepše upanje v bodočnost. Ljubljen do naroda, napredna misel in svobodoljubje vas je pripeljala danes na ta shod. Nasprotniki imajo polna usta grdi obrekovanj, da so izmrle te lastnosti iz vaših src. Tem nasprotnikom in tistim kratkovidcem, ki verjamejo njihovim lažem, moramo pokazati, da je v nas ljubezen do naroda, napredna misel in svobodoljubje čvrsto in sveže slej ko prej in da na teh lastnostih sloni moč slovenskega naroda. Zato mora narodno-napredna stranka napeti vse sile, da se povzdigne ta moč. V dosegu tega cilja bodemo, upam, delovali vsi. Nas

vse veže napredna misel. Kdor danes ni napreden, je žalostno zanj. Narodno-napredna stranka se mora boriti za osamosvojenje napredne misli. Ko sem šel pred nekaj tedni po Resljevi cesti, sem videl trume duhovnikov vreti proti „Unionu“. Misli bi človek, da je bila to kaka pastoralna konferenca, v resnici je bil pa ustanovni shod slovenske ljudske stranke. (Klic: Izdajalske stranke, ki se sramuje svojega prvotnega imena!) „Slovenec“ je pisal o „najboljših“ možeh (Klic: To so po njegovem mnenju kaplani in župniki!), ki naj bi bili slovenska inteligencia, pravzaprav se pa o udeležnikih onega shoda tega ne more reči, saj jim je svobodoljubje tuja in zoprena stvar. Vi ste pa inteligencia, ki vam bije srce za svobodo našega naroda. Radost nas navdaja, da ste prišli danes sem v tolikem številu. Upam, da bo današnje zborovanje obrodilo dobrih in lepih sadov. Naša organizacija potrebuje reorganizacije in upam, da bo naš shod ustvaril podlogo, na kateri bo razvezeta po vsej deželi misel svobodoljubja. Dandanes se širi prosveta povsod in nobena moč je ne more zadržati. Pri nas Slovenci, zlasti na Kranjskem, so v tem oziru še mrki časi, vendar pride s časoma tudi pri nas do popolnega razširjenja svobodomiselnosti. Kakor so se Čehi emancipirali izpod klerikalnega jarma, tako se bodemo tekom let tudi mi. V ta namen pa potrebujemo organizacije. Združiti se moramo v njej zastopniki vseh stanov. Jako nemilo me je dirnil članek v včerajšnjem „Našem listu“, ki priporoča secesijo ali razkol v narodno-napredni stranki. Naj nas mlajša generacija sodi, kakor hoče, edino to je res, da v nas ni tiste gibčnosti, kot nekdaj. Naj stopi mlajša generacija v naš krog in pozvi našo stranko. Herostatsko početje je tisti članek in želim, da bi oni člankar ne dosegel svojega namena. Otvorjam zborovanje in prosim, da se ga udeležite vsi, da zvemo vaše nasvete, kajti centrala v Ljubljani jih potre-

buje in se tako seznamni z ljudstvom, med katerim živite. Prosim pa, da bi bila debata kratka, ker se bo itak še letos sklical shod, ki bo trajal najmanj dva dni in na katerem bo mogoče vsako stvar na dolgo in široko razpravljati, kar se bo vsekakor zgodilo, ko pride še mnogo več udeležencev nanj.

Viharni živoki in ploskanje je sledilo tem besedam.

Predsednik je dal besedo doktor Trillerju, ki je poročal:

o stališču stranke proti volilni reformi.

Dr. Karel Triller je govoril takole:

Spoštovani somišljeniki! V velevažnem trenutku Vas je naprosilo vodstvo naše narodno napredne stranke na skupno posvetovanje. V poročnih bolih se stresa danes naša država! Impotence dosedanjega državnega zborovanje obrodilo dobrih in lepih sadov. Naša organizacija potrebuje reorganizacije in upam, da bo naš shod ustvaril podlogo, na kateri bo razvezeta po vsej deželi misel svobodoljubja. Dandanes se širi prosveta povsod in nobena moč je ne more zadržati. Pri nas Slovenci, zlasti na Kranjskem, so v tem oziru še mrki časi, vendar pride s časoma tudi pri nas do popolnega razširjenja svobodomiselnosti. Kakor so se Čehi emancipirali izpod klerikalnega jarma, tako se bodemo tekom let tudi mi. V ta namen pa potrebujemo organizacije. Združiti se moramo v njej zastopniki vseh stanov. Jako nemilo me je dirnil članek v včerajšnjem „Našem listu“, ki priporoča secesijo ali razkol v narodno-napredni stranki. Naj nas mlajša generacija sodi, kakor hoče, edino to je res, da v nas ni tiste gibčnosti, kot nekdaj. Naj stopi mlajša generacija v naš krog in pozvi našo stranko. Herostatsko početje je tisti članek in želim, da bi oni člankar ne dosegel svojega namena. Otvorjam zborovanje in prosim, da se ga udeležite vsi, da zvemo vaše nasvete, kajti centrala v Ljubljani jih potre-

v taboru svobodomiselnosti, pod praporom naše narodno-napredne stranke, je z navdušenjem pozdravljalo to zarjo. Saj je morala biti, ako ni hotela ostati goljufiva fata morgana, pred vsem oznanjevalka solnca slovanske svobode. In tudi objluba resnične enakopravnosti vseh produktivnih slojev prebivalstva, izključuječe vsako stvar na dolgo in široko razpravljati, kar se bo vsekakor zgodilo, ko pride še mnogo več udeležencev nanj.

Toda iz teh lepih sanj nas je nemilo vzdramil tisti komaj pretekli dan, ko je cesarska vladna proglašila svoj načrt državnozborske volilne reforme. Prepričati smo se moralni, da ta načrt le silno nedostatočno popravlja kravovo krvico, katero so avstrijski Slovani dolga desetletja morali prenašati v državnem parlamentu, da smo pa po tem načrtu zlasti mi Slovenci oguljufani nacionalno in socijalno. (Tako je!) Pomnožilo nam se je pač na splošno število mandatov, ker se to celo po vladni interpretaciji splošnosti in enakosti volilne pravice zlasti na Kranjskem ni dalo preprečiti, toda tam, kjer je bil slovenski živelj tudi do sedaj najbolj tlačen in preziran t. j. na Koroškem, hoče vladni načrt volilne reforme tudi vnaprej za nedogleden čas petrificirati to vnebovpijočo krvico;

Toda iz teh lepih sanj nas je nemilo vzdramil tisti komaj pretekli dan, ko je cesarska vladna proglašila svoj načrt državnozborske volilne reforme. Prepričati smo se moralni, da ta načrt le silno nedostatočno popravlja kravovo krvico, katero so avstrijski Slovani dolga desetletja morali prenašati v državnem parlamentu, da smo pa po tem načrtu zlasti mi Slovenci oguljufani nacionalno in socijalno. (Tako je!) Pomnožilo nam se je pač na splošno število mandatov, ker se to celo po vladni interpretaciji splošnosti in enakosti volilne pravice zlasti na Kranjskem ni dalo preprečiti, toda tam, kjer je bil slovenski živelj tudi do sedaj najbolj tlačen in preziran t. j. na Koroškem, hoče vladni načrt volilne reforme tudi vnaprej za nedogleden čas petrificirati to vnebovpijočo krvico;

LISTEK.

U hiši žalosti.

Povest iz tržaškega življenja; spisal Vinko Ruda.

(Daleje.)

V Markovih očeh je bila Lavra opravičena. Sicer je Marko uvideval, da se to ne da več popraviti, kar se je zgodilo, ali vsaj rešiti je hotel Lavra iz rok brezvestnih banditov, rešiti za vsako ceno. §

Enakih misli kakor Marko je bil tudi Pikardi. Tudi ta je izprevidel, da mora nekaj storiti za Lavro. Propadala je od dne do dne. Kadars je prišla k njemu, je toliko jokala, da je končno osorno zahteval, naj pove kaj ji je, ali pa naj ponehaajo njeni obiski.

Tedaj se je Lavra prestrašila in razodela je Pikardiju strašno svojo usodo. Povedala je, kako grdo ravna z njo Sancin in kako jo neusmiljeno pretepa, če ne prinese toliko denarja, kolikor ga on zahteva.

Pikardi je bil sicer hladnokrven človek in ni pojmil, kaj je ljubezen do bližnjega, ali na Lavro so ga vemale posebne vezi. Lavra je bila edino

bitje na svetu, s katerim je ta trgovec shylokskega značaja imel sočutje.

„Zdaj ostaneš pri meni, dokler te ne rešim teh lopovov,“ je rekel Pikardi, ko je Lavra končala pripovedovanje o svojem martiriju. „Spozij se tu — jaz pa poskrbim, da spravi policija Sancina in njegova tovariša pod ključ. Nič se ne boj, Lavra, in zanesi se name, da izpolnim svojo oblubo.“

„Nikar, nikar,“ je prosila Lavra, „to bi bila moja smrt. Dajte mi nekaj denarja in pustite me, da grem. Kaž bi mi bilo pomagano, če bi Sancin tudi zaprl. Čez nekaj dni ali čez nekaj tednov bi ga zopet izpuštili in potem — gorje meni. Tisočkrat mi je grozil, da me s svojimi zobmi raztrga na kose, če mu ne ostanem pokorna.“

Toda starci Pikardi je bil to potrdoglav in se ni dal pregovoriti.

„Ne, Lavra, temu tvojemu trpljenju mora biti konec. Kar hočem storiti, to bi storil še za popolnoma tujega človeka, kaj šele zate. Vsak človek ima socialno dolžnost, da na znani pristojni oblasti storjena hudo delstva in prepreči infamije. Kar se je tebi zgodilo, to kriči do neba po maščevanju. Ti rablji, ki te izkor-

ščajo in trpinčijo, imajo gotovo še marsikaj drugega na vesti, in če pridejo enkrat pravici v roke, poteklo bo več let, predno pridejo zopet iz ječe. Tačas se bodo tvoje razmere izpremenile — lahko pojdeš tudi kam drugam, kjer te ne bodo našli — sicer se pa bodo po nekaj letih trde ječe skrbno varovali, da bi imeli zopet opraviti s sodnijo. Ostani torej tu in počakaj, kaj se zgodi.“

Lavra se ni več branila. Tudi ugovarjala ni več. Sancin je bil zlomil njeno voljo; tako jo je bil zašutjil, da niti tega ni mogla več izreči, kar je že zelela. Strah jo je bilo Sancina, tako strah, da bi se bila rada ustavila Pikardiju, toda njeni živci so bili preslabi celo za to.

Pikardi jo je zaklenil v svoje stanovanje. Bila je tu sicer popolnoma varna, ali vendar je trepetala bojazni. Poiskala je velik nož in se z njim oborožena skrila za omare ter tu čakala tresč se pri najmanjšem šumu s trdnim namenom, da si zabode nož v sreč, če bi Sancin stopil pred njo.

Pikardi je bil znan z nekaterimi policijskimi uradniki in je kmalu izvršil svoj namen. Zapisnik, ki so ga napravili ž njim, je bil precej obširen. Pikardi je povedal vse, kar je

vedel o Lavri, o Sancinu in o njegovih tovariših in policijski uradnik se mu je toplo zahvalil za ta pojasnila.

„V nekaj urah bodo ti lopovi v naših rokah,“ je pri slovesu rekel policijski uradnik Pikardiju. „Čim jih dobimo, vas nemudoma obvestim.“

Zadovoljno se je odpravil Pikardi domov. Spotoma je nakupil različnih jedil in nekaj steklenic vina ter se je potrudil, kolikor je mogel, da bi Lavro dobro zabaval, češ, naj požabi svoje gorje in svoj strah.

Sancin in njegova tovariša niso imeli ta dan niti krajevca denarja. Zato je bil Sancin poslal Lavro že koj po obedu k Pikardiju in ji ostro zabičil, da mora biti v dveh urah doma. Toda minile so štiri ure, zato se je že mračiti in Lavre le ni bilo, Sancin je s tovarišem igral karte in nihče ni niti z besedico omenil Lavre, ali vsi trije so bili nestrnji in razburjeni. Ko je bila v sobi že taka tema, da se ni več razločilo kart, so nehaligrati in tedaj je eden Sancinov prijateljev naenkrat rekel:

„Zgodilo se je že časih, da je kaka ženska ušla svojemu ljubimecu.“

„Zgodilo se je že časih tudi že, da je bila kaka ženska povožena ali da si je na ulici nogo zlomila,“ je rekel Sancin z vidno srditostjo. „No, če se

Lavri ni nič takega primerilo, potem ji danes ustrijom kožo, da bo do smrti pomnila.“

Užgali so luč, ali ni se jim več ljubilo kartati.

„Ali ima kdo še kaj tobaka,“ je vprašal Sancin.

Niti tobaka niso več imeli.

Sancin je hodil kakor razlučen tiger po sobi. Odpasal je svoj jermen in ga ogledoval, potem ga položil na stol, kakor bi ga hotel imeti pri rokah.

Ob osmih je prišla postrežnica, da bi pripravila večerjo.

„Ali veste, kje stanuje Pikardi?“ je rekel.

Postrežnica je slutila, da se pripravlja polom. Čim je videla, da Lavre ni doma, je sodila, da je tudi več ne bo.

(To so zakrivili klerikalni izdajalci! na Kranjskem pa meče ta načrt pod nož vse neagrarme volilce, torej cvet in inteligenco slovenskega naroda, eni sami stranki, ki vlada, zlorabeč globoki verski čut našega naroda, v znamenju nazadnjaškega ultramontanizma veliko še nerazsodno maso. Tako je! Fej! To je res!)

Temu prepričanju se ne more odtegniti noben zaveden narodnjak, ki ima oči, da vidi, ušesa, da sliši in možgane, da misli. To nam spričujejo po številu in udeležitvi naravnost impozantni shodi, v katerih dajejo duška naši koroški bratje svojemu skrajnemu ogorčenju nad teptanjem njihovih narodnih pravic v znamenju splošne in enake volilne pravice; na drugi strani pa soglasne, od dne do dne množeče se peticije naših kranjskih mest in trgov za emancipacijo meščanskega volilca od preteče agrarske hegemonije. Tudi naša državnozborska delegacija je že krepko povzdignila svoj glas, preteč in pa svareč v obojnem pogledu; a vse to še ne zadoštuje.

Vodstvovanodno-napredne stranke si je štelo v dolžnost, da v tem usodnem trenutku zbere vse svoje somišljenike in zaupnike v znamenju protesta zoper kodifikovanje omenjene narodne in socijalne krivice. Tega spomina ne smemo zapustiti poznejšim rodovom, da smo molčali in roke križem držali tačas, ko je šlo za narodno in kulturno bodočnost domovine.

In ako se sedaj vprašamo, kako je mogla imeti vlada pogum, da je nasproti Slovencem na tako eklatanten način kršila načelo enakosti volilne pravice, tedaj pridemo do jaka temne točke. Kakor znano, so se naši klerikalni poslanci kot najmočnejša jugoslovanska državnozborska stranka polastili pogajanja z vlado glede volilne reforme. In ko se je razglasil vladni načrt, tedaj je zašumelo po slovenskem lesovju zlasti izven Kranjske, da so klerikalci prodali koroške Slovence za ceno, da se jim je na milost in nemilost izročila kranjska dežela. (Fej! Izdajalci!)

Dokazalo se jima to še ni, a oprali se tudi še niso. Nasprotno, njihovo dosedanje opravičevanje je silno nerodno in sumljivo. Dvorni svetnik Šuklje je dokazoval sicer ribniškim kmetom, da je vladni načrt volilne reforme za Slovence naravnost sijajen, ker smo pridobili mesto dosedanjih 15 kar 23 poslancev, torej za celih 53% več. A pozabil je povedati pri tem, da je en sam obmjeni in zlasti koroški mandat vreden več, kakor trije kranjski. (Tako je! Res je!) Kranjskim poslancem se namreč vedne očita, da se nepoklicani vmešavajo v koroške zadeve in zategadelj našim prekokaravanskim bratom ne morejo veliko pomagati. — Veliki katoliški gromovnik Šusteršič pa se je vedel o prilici zadnjega državnozborskega govora še bolj sumljivo. Najprej je zahteval poprav za — Gališko! in potem stoprav se je prav raho dotaknil tudi krvave krivice, preteče našim koroškim bratom. To da misli! Greh, kateri se očita kranjskim klerikalcem, je tako ostuden, da se je moral pričakovati od njihovega voditelja vse drugačen zagovor v parlamentu; in čemu ni šel med koroške Slovence ter jim lice v lice dokazal svojo dozdevno nekrivo. To je bila njegova dolžnost in ker je ni izpolnil, zadobiva vedno več pristašev trditev, da klerikalci za koroške Slovence ne marajo, ker so jim preveč liberalni in da jim rajši ne privoščijo nobenega poslanca, kakor pa protiklerikalnega. No, resnica je kakor olje in tudi to pot bo prej ali slep splavalna na površje!

Sedaj pa h kranjski volilni geometriji. Imel sem priliko že v ljubljanskem občinskem svetu dokazati, pustivši popolnoma v stran politiko, da vsebuje vladni načrt veliko socijalno krivico, ker daje v roke vso moč agrarnemu elementu na škodo mestnemu prebivalstvu. Naglašal sem in to poudarjam tudi na tem mestu, da se interesni konflikt agrarnega prebivalstva na eni, uradniškega in industrijalnega obrtnega ter prostim poklicem

pripadajočega pojavlja na drugi strani kakor po celem svetu tako tudi primas. To je pač naravna in neizogibna posledica boja za gospodarski obstanek v človeški družbi današnje strukture. Zategadelj pa je tudi prvi predpogoji resnično enake volilne pravice, da spravi v pravilno razmerje te nasprotne elemente in zabrani krivično majorizovanje drugega po drugem. In v resnici je vlada upoštevala ta argument skoraj povsod, le pri nas na Kranjskem ne. In ravno tu bi bilo to najpotrebnejše, ker mestni in kmetski volilci stope slučajno po včini tudi v dveh različnih političnih taborih ter je vsled tega nevarnost krivičnega majorizovanja tem večja.

Ako bi imela naša klerikalna stranka le količaj čuta za politično spodobnost, bi morala to tudi sama spoznati ter privoliti v to, da se zajamči mestnim volilcem in industrialnemu delavstvu primerno število mandatov. A mesto tega se z nezaslišano strastjo upira tej zahtevi pravičnosti in tudi s tem utrujuje sum, da obstaja tajna vez med teptanjem političnih in narodnih pravic koroških Slovencev in oropanjem mestnih volilcev kranjskih. (To je tudi prav gotovo res!)

Spričo temu položaju je neobhodno potrebno, da narodnonapredna stranka dvigne o pravem času svoj protest zoper tako falzifikovanje načela enakosti volilne pravice in čast bom imel, da Vam, spoštovani somišljeniki in zaupniki, predložim v imenu vodstva primerno tozadnje resolucijo, katero naj naši državnozborski poslanci predložijo na pristojnem mestu. Pripomnem vnovič, da so poleg Ljubljane in trgovske zbornece tudi najuglednejše mestne občine po dejeli že sklenile primerne peticije, ki bodo našim poslancem krepka opora pri njihovem prizadevanju v interesu pravice. Dvomiti ni, da bodo sledile tudi še ostale prizadete občine in vaša naloga budi, dragi rojaki, da to pripomoret.

Ako bi pa stal ves naš odpor proti vsemu pričakovanju brez uspeha, tedaj pa prepričamo našim poslancem, da brez strahu izvajajo primerne posledice nasproti volilni reformi, ki je glede slovenskega naroda zgolj podla karikatura splošne in enake volilne pravice. (Tako je! Res je!) Taka je avstrijska pravičnost!

V tem slučaju bi morala izvajati narodnonapredna stranka iz položaj tudi še druge posledice. Naši deželnozborski poslanci so se izrekli iskreno in odkrito za načelo splošne in enake volilne pravice tudi glede deželnega zbornika. Dokazati so hoteli s tem, da so zastopniki resnično demokratične in svobodomiselne stranke, ki odklanja vse stanovske privilegije in ki priznava pravico do primernega zastopstva vsem produktivnim stanovom tudi v korporacijah, ki nimajo pravice do globokosežnega socijalnega zakonodajstva, na katerem so v prvi vrsti interesovane širše plasti prebivalstva. A sedaj, ko smo prišli do znanja, kako sofistično interpretujeta pojmom enake volilne pravice vlad in klerikalna stranka, moramo biti pozorni tudi v tem pogledu, da ne bomo ogoljufani dvojno in dvakrat. Zategadelj vam priporoča strankino vodstvo tudi resolucijo v tem smislu, da je sprejeti naši deželnozborski delegaci le tako volilno reformo, ki bo izključila majorizovanje ali celo preiziranje kateregakoli stanu. — Tega se ne more in ne sme zahtevati od slovenske intelligence, ki je bila, je in bo prva nositeljica nacionalne ideje, da bi vrgla sama sebi vrv okoli vrata. V tem ne more obstajati pojem enakosti volilne pravice in zategadelj nam ne sme nihče očitati, da bi bili postali nezvesti svoji besedi.

Prisegli smo na pravico. A pravica je ena sama, a v vladni predlogi je ne vidim, iz postopanja „Slovenske stranke“ je ne slišim. (Viharni dobro-klici in ploskanje.)

Spoštovani somišljeniki! V imenu dosedanjega vodstva strankinega priporočam Vam, da sprejmete sledečo resolucijo:

Shod zaupnikov narodnonapredne stranke, zbran dne 25. marca 1906 v Ljubljani skleni soglasno:

1.) da protestuje z največjo ogor-

čenostjo zoper razdelitev volilnih okrajev na Koroškem v vladni predlogi državnozborske volilne reforme, ker ta razdelitev bi je v lice načelu splošne in enake volilne pravice ter narodne ravnopravnosti, obsojajoč v politično smrt nbd 50.000 koroških Slovencev.

2.) da odklanja z vso odločnostjo preziranje mest, trgov in industrijskih krajev pri določitvi volilnih okrajev na Kranjskem v isti vladni predlogi, ker izroča to preziranje spričo naših posebnih razmer na milost in nemilos vse neagrarme volilce eni sami politični stranki in zahteva vsled tega:

3.) da se koroške Slovence združi v dva posebna volilna okraja;

4.) da se ustanovita za Kranjsko poleg Ljubljane še dva mestna volilna okraja;

5.) naroča narodnonaprednim deželnim poslancem, da pritrde svoj čas le taki deželnozborski volilni reformi, ki bo zajamčila v okviru splošne in enake volilne pravice primerno za stopstvo vsem produktivnim stanovom prebivalstva.

Resolucija je bila z največjim navdušenjem soglasno sprejeta.

Reorganizacija stranke.

Član eksekutivnega odbora dr. K. Triller je k tej točki govoril slededeč:

Spoštovani somišljeniki!

Dvanajst let je minilo, odkar je naša stranka zadnjič kodifikovala svoj program. To je v našem, tudi politično hitro živečem času dolga doba in tajiti se ne da, da so se od tedaj tudi pri nas bistveno izpremenile politične, kulturne in gospodarske razmere. S temi izpremenjenimi razmerami je treba spraviti v sklad in soglasje naš program, to pa tembolj, ker bo volilna reforma, naj se dožene v tem ali onem obseg, brezdvomno radikalno spremeni vse politično in javno življenje. Vodstvo stranke je vsled tega sklenilo, da Vam priporoča temeljito revizijo našega programa iz leta 1894. Le ako si začrtamo točno in natančno svoj pot, mogoče nam bo v teh težkih časih koncentrovati vse ljudske sile, združene naši stranki, doseči enotno delovanje in enotno vojskovjanje, mogoče bo mobilizovati, organizovati in osredotočiti vso narodovo eneržijo.

Novi program naj bi bil sezidan na temelju nacionalizma, demokracije, svobodomiselnosti in — last not least! — socialnih reform. Končni smoter naše stranke je in mora biti, da pribori vsem Slovencem svobodno nacionalno življenje, napredovanje, kulturno in gospodarsko blagostanje ter socialno pravičnost. V to svrhu zahtevamo narodno avtonomijo v najširšem pomenu besede. Ustanovitev višjega deželnega sodišča za vse slovenske pokrajine s sedežem v Ljubljani in uveljavljenje slovenskega notranjega uradnega jezika, enotna reorganizacija vsega slovenskega šolskega sistema, ustanovitev slovenske univerze, to naj bodejo naši prvi cilji na polju narodne avtonomije. (Dobro-klici.)

V versko-kulturnem pogledu smo kot moderna napredna stranka za popolno neodvisnost vseh verskih izpopovedanj v okviru državnih zakonov. V notranja verska in cerkvena vprašanja se dosledno ne vtikamo, protestujemo pa zoper vsako zlorabo cerkvene in duhovske oblasti v politične namene in zahtevamo tozadnje najstrožjih legislativnih odpomočkov. (Tako je!)

Na polju narodne izobrazbe zahtevaj stranka predvsem svobodno šolo in v to svrhu izdatno izboljšanje gmotnega položaja učiteljskega stanu roko v roki s povisjanjem znanstvene in strokovne njega izobrazbe. (Dobro!)

Nujno potrebna je ustanovitev kmetsko-nadaljevalnih šol z gospodinjskimi tečaji, obrtno-nadaljevalnih in meščanskih šol trgovskega oziroma obrtnega značaja po meri lokalnih potreb, trgovske akademije in organizacija umetno-obrtnega šolstva. V interesu razširjenja kulturnega obzorja prostega naroda naglaša stranka veliko važnost ljudske literature svobodomiselnega in popularno-znanstvenega značaja, ustanavljanje ljudskih knjižnic in prirejanje javnih predavanj. (Dobro!)

Narodno-napredna stranka priznava nadalje enakopravnost in enakoveljavnost vseh stanov in odklanja nadvladje, bodisi političko ali socialno, kateregakoli stanu. V narodno-gospodarskem pogledu narodno-napredna stranka pripoznava, da je kmetski stan takoreko reservoár, iz katerega se dotaka drugim stanovom vedno sveža kri (dobro!); protestuje pa zoper vsled vladne volilne reforme preteče terorizovanje ostalih produktivnih stanov po agrarnem. Zakon zoper raziskovanje kmetij, ureditev kmetskega realnega kredita, olajšanje oziroma odprava dedinskih in prenosnih pristojbin, kmetski produkciji pravična pogodba z Ogrsko in trgovinske pogodbe s sosednimi državami, koristna prometna tarifna politika, sploh primerne naprave in naredbe v svrhu kvantitativenega in kvalitativenega izboljšanja dosedaj pasivne kmetijske proizvodnje in končno boljša strokovna naobrazba — to so glavne potrebe kmetijskega stanu. (Dobro!)

Eden poglavitih stebrov naroda je tudi krepak in svoboden trgovski stan (tako je!), in tu obsoja narodno-napredna stranka predvsem temu stanu sovražno in neplodno združevanje kmets-konsumenta. Nadalje je treba priboriti trgovstvu državno pomočjo vsestransko pristopno višjo splošno in strokovno izobrazbo in zakonite odpomoči zoper proletarizovanje trgovstva po nepošteni konkurenči tujega velikega kapitala. Pozdravlja pa narodno-napredna stranka udeležitev in združenje domačega kapitala v interesu osamosvojitve velike industrije, razširjanje prometnih cest ter razkritja in izkorisčanja naravnih bogastev naših dežel.

Krepke pomoči je potreben tudi velevažni obrtni stan, ki hira v prvi vrsti na nedostatni strokovni in kupčiški izobrazbi, na zastarelosti produkcije in pomanjkanju kapitala. Obrtno zadružništvo je treba spopolnit ter priboriti mu večji vpliv in veljavno. Poskrbeti je obrtniku tudi cenejši in ložji kredit ter rešiti vprašanje o prepotrebnih mojstrskih bolniških blagajnah ter o preskrbi za stare dni. — Narodno-napredna stranka zahteva, da se poslani način našega življenja ne sme segati tako daleč, da bodo vse razbila. Naš največji greh je, da smo postali starci. (Smeh.) Mi vse bili rajši mladi, kakor pa sivi in neokorni. Naj se pokličo na krmilo mladi, a tudi delo starih se ne sme devati v nič (Viharno klicanje: Ni-kakor ne!), tudi mi smo storili kaj dobrega (Vsestransko pritrjevanje in Živio-klici); postavili smo stranko na trdno stališče. (Tako je! Slava! Viharno ploskanje.) V nasprotni stranki imajo svoje bogove (Klici: A so belcebubi!), katerim se morajo klanjati ter jih častiti. Celo ljubljanskemu uradnemu listu očitajo, da premalo časti te bogove. (Veselost.) Naša stranka ne potrebuje svojih bogov, naša stranka nima niti svojega oficjalnega voditelja, ker je demokratska. (Tako je! Viharno ploskanje.) V nasprotni stranki pa zajaha dr. Šusteršič svoje pristaše, kakor se zajaha aperinski oslišek. (Smeh.)

Končno je predlagal, naj se v novi eksekutivni odbor izvolijo sledeči gospodje, in sicer: A. Ljubljanski člani: Jelenc Luka, dr. Jenko Ivan, Knez Ivan, Kozak Josip, Lenarčič Josip, dr. Novak Fran, Pire Gustav, dr. Ravnhar Vladimir, Rohrman Viktor, dr. Triller Karel, Turk Josip, dr. Windischer Fran. B. Z dežele (a za Gorenjsko): Dr. Kraut Alojzij, dr. Kušar Josip, Lenček Niko, dr. Vilfan Janko; (b za Dolenjsko): Puhek Janko, dr. Romih Tomaž, Rus Ivan, pl. Sladovič Simon; (c za Notranjsko): Ditrich Anton, pl. Garzarolli Fran, Gruden Ivan, Hrovatin Anton.

Vsi predlagani so bili z velikim navdušenjem in soglasno izvoljeni. Državni in deželni poslanci na predne stranke so eo ipso člani eksekutivnega odbora.

Za besedo se je oglasil podpredsednik, metliški župan g. Fr. Jutraš.

Ko se je shodu predstavil, je nagašal v svojem govoru, da njega in njegovih rojakov, ki so se radostno odzvali pozivu eksekutivnega odbora, da se udeleži današnjega zaupnega shoda, ni ustrašila dolga in težavna pot preko Gorjancev, da niso štedeli niti truda niti časa, da prihite v Ljubljano, ko jih kliče strankino vodstvo na velevažen shod, ki ima nemara značiti razdobje v zgodovini slovenske narodnonapredne stranke.

Governik in njegovi ožji rojaki so bili vedno zvesti pristaši narodnogapredne stranke, katero so ves čas njenega obstanka podpirali po svojih močeh; vedno so tudi volili v zakonodajalne zastope kandidate, ki jih je priporočala narodnonapredna stranka. In ti poslanci so vselej storili svojo dolžnost in delovali, kolikor

mogoče postaviti organizacijo na širšo podlago. (Viharno pritrjevanje.)

Novi izvrševalni odbor.

V imenu izvrševalnega odbora narodno-napredne stranke je poročal dr. Tavčar. Izjavil je, da je izvrševalni odbor že davno čutil potrebo reorganizacije, dosedanja organizacije je bila sicer lepa in dobra, a žal, ostala je le bolj na papirju. Sčasoma se seveda življenje v vsaki stranki bistveno izpremeni. Brez dvomno bo morala naša stranka ostati v ožji dotoči z narodom (Klici: Res je!), ako se hoče izpopolniti. Tudi sklepi današnjega shoda ne bodo rodili sadu, ako se ne spravijo v dejanje. Prvi pogoj nove organizacije je ta, da napravi stranko v Ljubljani središče za svoje delovanje. V ta namen se mora predvsem ustanoviti tajniško mesto, ki se naj poveri mladi, energični in delavni moči. (Dobro!) To bodi prva naloga novega izvrševalnega odbora. Za to pa je seveda treba finančnih sredstev. S praznimi žepi se nikjer ničesar ne doseže. Pogoji za organizacijo je, da se razširi tudi po deželi od sodneg okraja do okraja, od občine do občine. Pridobiti je treba vse odličnejše naše može za organizacijsko delovanje.

je bilo v njihovih močeh, za korist in blagor svojih volilcev. Našim poslancem se je sicer že opetovan očitalo, da ne store ničesar in da zanemarjajo svoje poslanske dolžnosti. Toda to očitanje je neutemeljeno in vsled tega krivično. Poslanci so storili, kolikor jim je bilo mogoče, in bi prav gotovo storili še več, ako bi jim ne bile vezane roke. Da niso toliko dosegli, kolikor bi bilo želeli, so pač v prvi vrsti krive razmere. Ali se nihče več ne spominja obstrukcije, ki je tako v državnem, kakor v deželnem zboru leta in leta zavirala vsako plodonosno delovanje? In te obstrukcije vendar niso zakrivili naši poslanci, ki so imeli vselej resno voljo, da izpolnijo svojo dolžnost in delujejo za interes svojih volilcev. Govornik je slovesno izjavil, da je pri poslancih vselej našel opore in pomoči, kadarkoli se je obrnil nanje; zato tudi ne dvomi, da so le-ti šli drugim na roko, ako so pri njih iskali pomoči ali zaščite.

Preko 40 let so Metličani z drugimi dolejskimi mesti in trgi volili v posebni skupini svojega poslanca; po novi volilni reformi bi naj izgubili to svojo pravico in se dali udušiti od volilcev nasprotne stranke. To se ne sme zgoditi. Naši poslanci naj vztrajajo v odporu proti volilni reformi, ki hoče kranjskim mestom in trgom odvzeti svoje dosedanje zastopstvo. Naglašalo se je, da se na jesen sklice nov shod narodno napredne stranke, ki bo trajal več dni. To misel je pozdraviti. Gotovo je, da se bo prihodnjega shoda udeležilo še več somišljenikov iz Bele krajine, kakor danes, dasi niso tako srečni kakor drugi, da bi se skozi do Ljubljane vozili z železnico.

Govornik, ki je žel za svoja izvajanja, vsestransko priznanje, je končal z apelom na narodno napredne poslance, naj tudi v bodoče posvetijo vse svoje moči dobrobiti slovenske narodne stvari in koristi svojih volilcev.

Govornik uradništva.

V imenu uradništva je spregovoril g. Ivan Roštan.

Imel sem namen, je naglašal govornik, prosiš za besedo že preje, ko je g. dr. Triller podal načrt strankinega programa in razpravljal o zadevah, ki jih bo potreba sprejeti v program. To misel sem pa opustil. Da sem se sedaj oglasil, so mi dale neposreden povod v to volitve v novi eksekutivni odbor.

Čudim se namreč, da se ni sprejel med kandidate in izvrševalni odbor nobeden izmed državnih in avtonomnih uradnikov, takisto se mi pa zdi čudno, da se v načrtu narodno-naprednega programa ni niti z besedico dotočnilo upravičenih uradniških zahetev.

Za narodnonapredno stranko je današnji dan zgodovinske važnosti. Nekateri elementi so namreč upali, da bo na tem shodu pokopana narodnonapredna stranka. Ta zločesta nada se ni izpolnila in od gotovih strani napovedani in željno pričakovali polom ali razkol v stranki je izostal.

Stranka se je reorganizovala in upravičeno se danes lahko reče: Narodnonapredna stranka je mrtva, živelja narodnonapredna stranka. (Viharni živio-klici, pritrjevanje in ploskanje.)

Na Kranjskem se v zadnjem času organizujejo vsi stanovi, povsod je v tem oziru zapaziti živahno gibanje in življenje. Tudi uradniki so se jeli zavedati, da je v zdržitvi in krepki organizaciji moč in spas. Zato so si ustanovili svoje društvo „Naše zvezze“, ker so uvideli, da jim ne bo pomagalo nihče, ako si ne pomagajo sami.

Klerikalna stranka, ki se je pred kratkim po krivici prekrstila v „Slovensko ljudsko stranko“, ni za uradništvo ničesar storila. Kako tudi, saj je njen voditelj pred leti uradnikom javno očital, da so oni tisti elementi v državi, ki samo žró, žró in žró, ne delajo pa ničesar. Od stranke, ki ima takega voditelja, pač ni pričakovali, da bi se zavzemala za uradniške težnje in zahteve. Vkljub temu se je pa jela ta stranka v zadnjem času kazati nekoliko bolj prijazno zlasti napram nijjim uradnikom. Jela

je pač uvidevati, da so uradniki važen faktor v političnem in strankarskem življenju.

Slovensko uradništvo je najplemenitejša vejica na narodnem telesu, ono je cvet slovenskega naroda, ki je tudi lahko ponosen na to svojo vejico. (Burno pritrjevanje in klici: Tako je, res je to!) To uradništvo je bilo z malimi izjemami vselej na strani narodno-napredne stranke. Navzicle temu pa stranka za uradnike ni storila toliko, kolikor bi morala. To je bil povod, da se je uradništvo politično organiziralo v „Naši zvezze“. To ni bilo po volji gotovim krogom v narodno-napredni stranki, zato so jeli agitirati proti „Naši zvezze“. Posledica tega je bila, da so višji uradniki obrnili društvu hrbet. Govornik je končal svoja izvajanja z besedami: Dandanes uradništvo ni več tista kasta, ki bi se morala brezpogojno klanjati vladu in ki bi bila slepo orodje v njenih rokah. Uradniki reprezentujejo danes moč, ki jo ni moči podcenjevati, ampak ki je je treba resno vpoštovati in ž njo tudi računati. Zato tudi lahko upravičeno trdim, da bo ona stranka v deželnih močnah in silna, ki bo imela na svoji strani uradništvo! (Dobro-klici in burno ploskanje.)

Odgovor na pritožbo.

Glede na izvajanja predgovornika se je oglasil za besedo dr. K. Triller. V svojem govoru je naglašal, da goji narodno-napredna stranka največje simpatije do uradništva in iskreno pozdravlja vsak korak, ako se le to organizuje bodisi v „Državni zvezzi avstrijskih uradnikov“, bodisi v „Naši zvezzi“. Zato je tudi docela umljivo, da sprejema stranka zahteve uradništva kot bistveno točko v svoj program. Govornik je v velikih potezah očrpal program, za to mu je točka, ki se tiče uradništva, nehote ostala v peresu; lahko pa s polnim pravom trdi, da je docela izključeno, da bi se tako važna zadeva, kakor so uradniške zahteve, izpustila pri končni redakciji iz programa.

Kar se tiče očitanja, da se ni noben uradnik sprejel v eksekutivni odbor, je treba pojasniti, da odbor iz taktičnih razlogov ni poklical v eksekutivo nobenega državnega uradnika, ker je bil mnenja, da bi se s tem dotičnikom v danih razmerah lahko škodovalo. Sklenilo se je pa, da se potom kooptacije pokliče v izvrševalni odbor več uradnikov.

Očitanje, da bi narodno-napredna stranka ne bila za uradništvo ničesar storila, je krivično. Stranka se je vedno zavzemala za upravičene terjatve uradnikov in če v tem oziru v državnem zboru ni mogla dosti storti, je krivo to, ker je njena delegacija premaločevalna. Kjerkoli pa imajo naprednjaki vpliv in moč, povsodi so delali na to, da se čim najbolj ugodi uradniškim postulatom. V podkrepljenje svoje trditve se je govornik skliceval na deželnim zbor, kjer se je napredna stranka najbolj trudila, da so se deželnim uradnikom regulirali prejemki, na občinski svet, kateremu se v najkrajšem času predloži predlog o zvišanju plač magistratnih uradnikom in „Mestno hranilnicu“, kjer so se uradnikom tako povisali prejemki, da se iz tega lahko sklepa, da ima narodno-napredna stranka srce za uradništvo.

Govornik je nato stavil dodatni predlog, naj se v program sprejme tudi točka, tičoča se uradniških zahetev, ki se naj redigira v sporazumljenu z zaupniki „Naše zvezze“ in „Državne zvezze“ avstrijskih uradnikov.

G. dr. Ivan Tavčar je izjavil, da je to pot prvič slišal, da bi se bil pojavil v narodno-napredni stranki odpor proti uradniškemu društvu „Naše zvezze“. To je popolnoma izključeno, ker stranka pozdravlja z veseljem vsako stanovske organizacije; kakor je svojedobno z veseljem sprejela ustanovitev trgovskega društva „Merkurja“, tako pozdravlja z zadoščenjem tudi organizacijo „Naše zvezze“. Ustanovitvi „Naše zvezze“ torej ni bila in ne more biti nasprotna narodno-napredna stranka, pač pa ji je sovražna, kakor je obče znano,

višja birokracija, ki si je nadela nalogo, razbiti to društvo. Saj je splošno poznato, da je prišel neki slovenski višji uradnik v hude neprilike, ker je bil udeležen pri ustanovitvi „Naše zvezze“.

Kar se tiče očitanja, da ni bil noben uradnik sprejet v eksekutivni odbor, se zdi govorniku potrebno polniti pojasnila tovariša dr. Trillerja. Odbor je v svoji zadnji seji, pri kateri pa dr. Triller po naključju ni bil navzoč, razpravljal o tem, da li bi ne kazalo poklicati v eksekutivni odbor tudi zastopnike uradništva. Sklenilo se je, da se to stori in odbor se je obrnil na nekatere ugledne uradnike in jih vprašal, da li bi ne hoteli stopiti v eksekutivni odbor. Ti so pa izjavili, da je boljše, ako se uradniki ne izvolijo v izvrševalni odbor. Z ozirom na to izjavo se je zaključilo, da se zastopniki uradnikov na shodu ne volijo, marveč da se potom kooptacije pokličejo v eksekutivni odbor. (Živio in dobro-klici.)

Predsednik je na to dal na glasovanje listo kandidatov v eksekutivni odbor; vsi kandidati so se soglasno izvolili. Takisto je bil soglasno sprejet dr. Trillerjev dodatni predlog.

Takovzvana „zvezza“ z Nemci.

Predsednik g. župan Hribar je nato naglašal, da je pravzaprav dnevni red zaupnega shoda izcrpan, vendar pa da v razpravo še slučajnosti, da se ponudi vsakomur prilika, da izrazi svoje želje in nasvete napram novemu strankinemu eksekutivnemu odboru.

Za besedo se je oglasil občinski svetnik ljubljanski g. Lenč.

V svojem govoru je povdarjal, da se je narodno-napredni stranki že opetovano z nasprotno strani očitala zveza z Nemci, trdilo se je, da nismo samostojna stranka, marveč samo privesek kranjske nemškutarske stranke. To je hudo očitanje in v interesu slovenske javnosti je, da se ta zadeva temeljito pojasni in se odkrito pove, koliko je na tej stvari resnice in koliko laži. Govornik je prosil eksekutivni odbor, naj razmerje med narodno-napredno stranko in klerikalno zvezo na Jesenicah je le ta, da smo mi sklenili dogovor iz rodoljubja, da bi varovali narodne interese, klerikalci so pa sklenili zvezo z Nemci z golj s strankarskimi ozirov. (Burno pritrjevanje in ploskanje.) Postopanje klerikalcev na Jesenicah je bilo res izdajalsko, ker bi se bilo vsled te zveze lahko prigodilo, da bi bile Jesenice prisile v nemške roke. In kaj bi to pomenilo za slovensko narodno stvar, pač ni treba naglašati. (Burno pritrjevanje. Klici: Tako važno postojanko so hoteli izdati Nemcem! Škandal! G. Lenč, ali niso to izdalci?)

Nisem mislil, je pričel dr. Tavčar, da mi bo danes na tem shodu treba govoriti o stvari, ki je bila že zdavnata že tolkokrat vsestransko pojasnena zadeva vnovič sprožila, gre „Slovencu“, ki mu je ta shod silno napotil in ki se v poti svojega obrazu trudi povzročiti, da bi naše zborovanje ne bilo uspešno, ali da bi se vsaj zavrsilo s kakšnim nesoglasjem. Kako silno je „Slovencu“ napotil naš shod, izpričuje dejstvo, da je v svoji onemogli jezi, ko so mu pošle že vse psovke iz obširnega njegovega besednjaka, pisal, da bo shodu narodno-napredne stranke predsedoval kak blaznili s Studenca. (Klici ogorčenja.)

Razmerje med narodno-napredno stranko in veleposestniki je že jasno vsakomur, samo „Slovencu“ še ni jasno; zato mu radi privoščimo veselje, da pogreva to stvar pri vsemi moči priliki.

Kakor je znano, je klerikalna stranka pri zadnjih deželnozborskih volitvah uvedla strastno agitacijo proti podpori, ki jo dobiva slovensko gledališče od dežele, in izjavila, da bo v dež. zboru glasovala proti dovolitvi te podpore, če da nikakor ne gre, da bi se Ljubljanci zabačili na stroške kmetskega davkoplačevalcev.

Vsek naobraženec mora priznati, da je gledališče za vsak narod eminentno kulturnega pomena. Naše gledališče je bilo takrat v tako opasnom položaju, da bi bilo uničeno, ako bi se mu odtegnila deželna podpora. Da reši gledališče, je narodno-napredna stranka sklenila dogovor z veleposestniki, v katerem se je določilo, da glasujeta oba kluba — narodno napredni in veleposestniški — za podporo slov. in nemškemu gledališču in da se v dež. šolski svet poslje mesto klerikalca zastopnika vele-

posestva. V tem dogovoru torej obstoji „zvezza“, ki je povzročila že toliko prahu. Naglašati je treba, da je ta dogovor obsegal samo pravkar navedene točke in da je stranka imela v narodnih vprašanjih popolnoma nevezane roke, kar je jasno dokazala s svojim delovanjem v dež. zboru. (Viharno pritrjevanje in dobro-klici.)

Govornik je pred nedavnim časom vprašal drja. Šusteršiča, ako je njegova stranka v zadevi slovenskega gledališča spremenila stališče in ako bi bila voljna dovoliti slov. gledališču običajno podporo. Dr. Šusteršič je izjavil, da njegova stranka slej ko prej ne dovoli in ne dani vinarja za slovensko gledališče.

V takšnih razmerah je govornik naravnost ponosen, da je pred leti rešil slovensko gledališče, ta eminetno kulturni faktor. (Burni klici: Tako je! Res je to!) Govornik se odločno zavaruje proti očitanju, da bi bila taktični dogovor z veleposestniki sklenila samo on in župan Hribar, marveč res je, da sta dogovor odbrija klub in eksekutivni odbor. (Klici: Res je!) Klerikalci se ježe, da se je sklenil ta dogovor, ker se jim je s tem vzel možnost, priti do večine. (Viharno odobravanje.) Na drugi strani je pa treba opozoriti, da tudi klerikalci sklepajo takšne taktične „zvezze“. Klasičen zgled tega so v zadnjem času — Jesenice. (Burno pritrjevanje. Klici: Na Jesenicah se je zgodilo izdajalstvo, ne pa tu! Kaj je pa zveza Zabukovca z Luckmannom? Rohrmann: Prijatelj Lenč, obrni se na Zabukovca, to je prava adresa. Lenč: Mi je tudi znano!) Razloček med našim dogovorom in klerikalno zvezo na Jesenicah je le ta, da smo mi sklenili dogovor iz rodoljubja, da bi varovali narodne interese, klerikalci so pa sklenili zvezo z Nemci z golj s strankarskimi ozirov. (Viharno pritrjevanje in ploskanje.) Postopanje klerikalcev na Jesenicah je bilo res izdajalsko, ker bi se bilo vsled te zveze lahko prigodilo, da bi bile Jesenice prisile v nemške roke. In kaj bi to pomenilo za slovensko narodno stvar, pač ni treba naglašati. (Burno pritrjevanje. Klici: Tako važno postojanko so hoteli izdati Nemcem! Škandal! G. Lenč, ali niso to izdalci?)

Govornik je koncem svojega govoru še naglašal, da so narodno-napredni poslanci v dež. zboru v narodnih vprašanjih vedno z vso energijo postopali, kar zlasti dokazuje zadeva slovenskega vseučilišča.

Ko je dr. Tavčar končal svoja izvajanja, so zagrmeli gromoviti živoklici po dvorani in viharnem ploskanju in pritrjevanju na hotelo biti konca.

Ker se ni nikdo oglasil za besedo, je predsednik g. župan Hribar zaključil shod z željo, da bi se druga gledališča zaupnega shoda, ki bo v jeseni in ki bo trajal več dni, udeležilo še imponantnejše število zaupnikov, kakor danes, to tem bolj, ker bo takrat imel vsakdo priliko, da bo izpovedal svoje mnenje in nasvete pri končni redakciji strankinega programa.

Tako se je končal ta shod nad vse pričakanje krasno, v veliko je zo razočaranje klerikalnih nasprotnikov.

Volilna reforma.

Dunaj, 25. marca. „Kons. Korr.“ poroča, da se bo v odseku za volilno reformo bila glavna bitka pri tistih točkah, katerih ugodno rešitev stavlja konservativne stranke za predpogoje, da glasujejo za volilno reformo. Konservativne stranke imajo v tem oziru že izdelane vse načerte in predloge.

Včeraj so imeli kmetovalci iz cele Nižjeavstrije v mestni hiši zborovanje, na katerem so sprejeli rezolucijo, v kateri so se izrekli za vladno volilno reformo ter zahtevali, naj načrt postane čimprej zakon.

Iz odsekov.

Dunaj, 25. marca. Sanitetni odsek je včeraj po daljši debati odkonil predlog dr. Ellenbogna in Ofnerja, naj bi se lekarnam, ki

šest mesecev počivajo, odvzela koncesija.

Poljski klub bo v torek pozval načelnika železniškega odseka barona Schwergla, naj sklene sejo tega odseka, da razpravlja o investicijskem programu železniškega ministrstva. V poljskem klubu so namreč nezadovoljni, da na tozadovne interpelacije, ki so bile podane pred tedni, še do danes ni odgovor.

Absolutizem na Ogrskem.

Budapest, 25. marca. Minister Kristoffy je izdal naredbo, s katero se shodi tudi v zaprtih prostorih smejo vršiti le z oblastvenim dovoljenjem. S tem je na Ogrskem odpravljena ustavna pravica shajanja in zborovanja.

Občni zbor velike županije Maroš-Vašarhely je kraljevi komisar z orožniki preprečil

kranjskemu Koblarju. Dr. Ferjančiču očita, da je slovensko izreklo: „priznavajo se načela katoliške vere kot trden temelj razvoja slovenskega naroda.“ Sprejeti resoluciji očita, „da je z veseljem pozdravljal krščansko-socijalno gibanje“. Celi stranki se očita, „da je burno ploskala, ko je dr. Gregorčič priporočal versko šolo“. Dr. Trillerju se očita, da je govoril: „Narodna-napredna stranka, združena na današnjem shodu, smatra krščanski ekonomični program, razglašen na različnih katoliških shodih kot najpoštenejši, kar, se je sedaj v tem oziru razglasilo od strani avstrij Nemcev.“ In tako dalje! Priznavamo, da ima „Slovenec“ v marsičem prav, in da je bil shod v letu 1894 prava kari-katura shoda napredne stranke. Od nekdaj je bolehal naša stranka na veliki neodkritosrčnosti in na nekaki zajčji bojaljivosti. Može, ki so v njenem imenu na shodih usta odpirali, so prav radi slepe miši lovili. Če so le mogli, so na svoje napredne hlačice pritisnili kako versko flikico, ali pa kako krščansko-socijalno zaplato! Tega, kar smo v duši mislili, pa nismo nikdar odkritosrčno povedali. Tako je morda že dandas, samo, da je izginila krščansko-socijalna zaplata, a mesto nje pritisnimo na sedanje hlačice veliko, rdečo socijalno-demokratično zaplato. Le na to ne mislimo, kako bi ustanovili odkritosrčen v resnici napreden program stranki, ki svoje žvljenje, svojo moč in svoje vse zajema iz meščanskih insrednjih stanov. Morda se v tjeseni na zopetem zaupnem shodu vendar le doseže tak program! Potem pa vemo zanesljivo, da „Slovenec“ po preteklu desetih let ne bode mogel z njega svojih norcev briti!

Našim rahločutnežem v poduk! Če mi okreamo to ali ono kaplanè, ki živi v pohujanje celi fari, oglašajo se v naših vrstah rahločutni možje, ter zabavljajo nad ostro pisavo našega lista, da se kar tresa stene ljubljanskih pivnic. O tem, kako piše „Slovenec“, pa ne črhnemo niti besedice, in tudi iz klerikalne strane nismo še nikdar čuli glasu, ki bi po pivnicah obsojal pisavo „Slovenčeve“. In sedaj poglejmo, kako piše ta barabski — da se poslužimo „Slovenčeve“ izraza — list. V neki občini bodo dne 27. marca občinske volitve. Priponimo naj, da je ta občina prava klerikalna trdnjava. A sedaj se oglašajo liberalci tudi v ti občini, kakor je to tako po celiem Kranjskem. A sedaj čujmo škofovega „Slovenca“: „Noben volilec naj ne izostane! Ker pa se skuša zanašati v tukajšnjo, do sedaj izgledno občino po nem — smrdljivi liberalizem — poznate ga vsi, ker okoli njega mrgoli cela kopica prestopkov proti šesti božji zapovedi, a se vam vendar usiljuje na vse pretege, prezrite ga kot zasluži in dajte mu glas, ki mu gre, to je: pokažite mu za vedno vrata! Skrbi naj za svoj — poleg prave žene — nezakonski pri-rastek! Tak mož gotovo ne spada v občinski odbor (med izgledne može), bil bi mu grd madež in sramota vsem, kateri bi ga volili in s tem pokazali, da niso boljši od njega samega!“ Tako po pasje napada „Slovenec“ poštenega kmečkega moža, ter ga po peklensko zasramuje pred celo faro! „Slovenski Narod“ pa naj si pri vsaki priliki nataknje rokavice, samo da preneha jokanje nekaterih naših rahločutnežev. Boganci, pa bodo morali še jekati!

Kriza pri deželnim vladi. V resnici je nastala prav resna kriza pri naši deželni vladi! Omajano je stališče gospodu Schwarzu in tudi požnemu grofu Chorinskemu! Za boga, kako je moglo to priti?! Prišlo je vse to po najnovejši stezi! Ljubljanski uradni list je premalo poročal o šibkem govoru, kojega je v debati o volilni reformi govoril „einer von den bedeutenden Rednern des Parlamentes“ g. dr. Šusteršič. Tudi ni nesrečni ta list beležil, da je bil „beifall“ ob koncu Šusterševe bobnečne govorance. In da je pregrehal tem večja, jo „Laibacher Zeitung“ ta „beifall“ privočila dr. Ferjančičevemu govoru! Sedaj pa tiči Schwarz

v popru, ker je premalo kadil dr. Šusteršič! Nam se mož v resnici napisati. No obupati mu pa še vendar ni treba! „Slovenec“ sam je tako milostiv, da ob koncu dotične vesti gospodu deželnemu predsedniku namigne, kako se mu je izvleči iz zategate. Napravi naj bogato večerjo, pa naj k nji povabi vse klerikalne krijeje ljubljanske, da si brezplačno namečajo svoje želodce, in vse bo zopet v lepem starem redu! Na delo torej, Schwarzo kuharica!

Vojška vest. Vodja deželnembrovovskega sodišča v Ljubljani, major avtor Adalbert Wondraczek, je premeščen v Gradec. Na njegovo mesto pride stotnik avtor Jandourek iz Gradca.

Slovensko gledališče. V soboto se je ponavljala Puccinijeva „Toska“. Predstava je bila taka, kakor prvih. G. Ouřednik, ki je imel pot svoj častni večer, je bil odlikovan z viharnim aplavzom, ko je stopil na pozornico in vročil se mu je v znak priznanja lep lovoroč venec.

Slovensko gledališče. Jutri, v torek se pojede v tretji velika dramatična opera „Toska“ italijanskega skladatelja G. Puccinija, ki je že dvakrat napolnila gledališče. Ta predstava je predzadnjna v sezoni in se vrši že izven abonnementa. V petek, dne 30. t. m. pa se sezona zaključi.

Enketa v zadevi slovenskih učnih knjig za srednje šole. (Dajlje.) Glavna točka dnevnega reda zadnje enkete je bila, da se razpravlja o učnih knjigah za posamezne predmete, ki se poučujejo na gimnazijah, oziroma realkah in učiteljiščih. Za v rok so bili stopili že prej kateheti raznih zavodov v dogovor in so se med seboj zedinili, da se spise nova liturgika na osnovi pred kratkim prenarejenega učnega črteža. Tudi za više razrede že spisujejo slovenske knjige za v rok profesorji dr. Pečjak, dr. Svetina in Kržič. Latinščina se poučuje doslej v vsek nižjih razredih v slovenskem jeziku in imamo za te stopnje tudi primerne učne knjige. Kermaverjeva slovica je sicer že pošla in, ker pisatelj ni hotel več prevzeti nove izdaje, je sestavil novo latinsko slovico prof. Tomišek; ta slovica izide v založnici Kleinmayer & Bamberg, je že dotiskana in se v prihodnjem šolskem letu uvede mesto Kermaverje. Pomembna in živiti potrebi zadoščajoča bo velika izdaja latinsko-slovenskega slovarja. Doslej je edina knjiga te stroke mal priročni slovnik Rožkova; namenjen je predvsem za nižje razrede gimnazije, a še tu ne zadošča, ker ni v njem upoštevan Ovidij, ki se ga prične citati že v 4. razredu, niti Kurcij Ruf, ki ga sedaj že par let citajo v 3. razredu naših gimnazij. Novi slovar je zasnovan na obširnejši podlagi in bo izšel, kakor je ravnatelj Wiesthaler, njegov glavni redaktor, izjavil že na prvi enketi, v dveh izdajah; v veliki, malo obsežnejši ko nemški Stowasserjevslovar, in manjši v šolski izdaji. Za prvo izdajo je nasvetoval prof. Wester, da bi kazalo, ko izdajati v sešitkih, kakor je svoje dni izhajal Pleteršnikov slovensko-nemški slovar; tako bi se knjige veliko več razpečalo. Rokopis za veliki slovar je v celoti skoro že dogotovljen, treba mu je sedaj še enotne redakcije, in to težavno delo je prevzel ravnatelj Wiesthaler, za kar mu je deželni odbor izposloval od učne uprave za letos dopust po poučevanja. Vadbe za 5. in 6. razred je sestavil profesor Brežnik, knjiga je od ministrstva odobrena in že dotiskana, a doslej se ne rabi še nikjer v šoli. Istotako namenava prof. Brežnik spisati vadbe tudi za 7. in 8. razred. Tako je za slovenski pouk latinščine v vseh razredih poskrbljeno. — Tudi za grščino ne bo toliko težav, kakor se hoče nekaterim zdeti. Ravnatelj Požar je izjavil, da ima dvorni svetnik Šuman grško slovico in vadbe v slovenskem jeziku v rokopisu pripravljeni; treba bi bilo vso stvar še enkrat predelati in jo prikrojiti sedanjim zahtevam primerno. Suman je po načrnu ministristva sestavil to še, ko je bil profesor na Dunaju, torej pred 25 leti, pač dovolj značilno za premeno razmer, da se je pred enim četrletjem smatralo tudi pri višji učni upravi to za potrebitno, kar se zdi danes nekaterim pretirana in nepraktična zahteva. Naj bi deželni odbor kranjski prevzel iniciativu in izposloval od učne uprave dovoljenje, da se sme kakor drugi predmeti v višji gimnaziji, tudi grščina že v nižji gimnaziji poučevati v slovenskem jeziku. Za grške klasike v višjih razredih bi se spisali potem špecialni slovarčki, da ne bi bilo treba naenkrat velikega grškega slovarja. Ta nasvet je podal prof. Pleteršnik, gotovo več mož v slovarskih in šolskih prilikah. — Veliko težav povzroča pouk v nemšini, ker nimamo primerne slovnice, ki bi upoštevala bistvene razlike nem-

škega in slovenskega jezika. Nemške slovnice, kakor so pri nas v rabi, so namenjene nemškim zavodom in so zato za naše odnošaje pretežavne in nepraktične. Vsled tega pouk v nemščini tudi nima tistih uspehov, ki bi jih bilo pričakovati po trudu, ki se zanj porabi. Prof. Štritoš prevzame analogo, da sestavi natančni učni načrt, ki se predloži višji učni upravi v potrdilo. Nato spise prof. Štritoš v zvezi z dr. Šlebingerjem nemško slovico za slovenske srednje šole. Prej pa je treba šolskega nemško-slovenskega slovarja, ker sedaj nimajo učenci nikakih takih pomožnih knjig, dasi so neobhodno potrebne. Prof. Štritoš bo sestavil tak slovar za gimnazijalne potrebe. Tudi ravnatelj Požar podvaja potrebnost takega ročnega nemško-slovenskega slovarja. (Konec prih.)

Zensko telovadno društvo v Ljubljani. je razposlalo te dni vabilo za telovadsko skupščino, ki se vrši dne 1. aprila t. l. ob polu 7. uri zvečer v Sokolovi telovadnici. Opazljamo, da vstop brez vabila ni nikomur dovoljen. Ako želi še kdo, ki se zanimal za telovadbo, vabila, naj se blagovoli zglasiti pri društvem odboru.

Tiskovno učiteljsko društvo. Kakor poroča „Učiteljski Tovarisi“, bo 11. aprila ustanovni shod tiskovnega učiteljskega društva.

Stavka krojačev. Včeraj, dne 25. t. m. opoldne so od krojaških mojstrov sestavljeni plačilno tabelo pomočnika odklonili ter se je pri načelstvu zadruge napove dalo, da se v ponedeljek, 26. t. m. delo ustavi.

Društvo tiskarjev na Kranjskem redni letni občni zbor se je vršil v soboto, dne 24. marca zvečer v restavraciji „Narodnega doma“ ob obilni udeležbi društvenikov. Kakor je iz tiskanega poročila za leto 1905 razvidno, je imelo društvo v teklu leta en občni zbor in šest zaupnih zborovanj; tekoče društvene zadeve je rešil odbor v 33 sejah. Koncem leta 1905 je štelo društvo šest časnih in 149 rednih članov, med temi 129 stavcev, 17 tiskarjev in 3 sorodnih poklicev; umrli so člani J. E. Šuber, A. Premk, O. Terglav, P. Kecskés in onemogli F. Marout. Računski zaključek izkazuje 12.911 K 72 h dohodkov in 11.761 K 82 h stroškov, tedaj 1149 K 90 h prebitka, s katerim je naraslo društveno premoženje na 35.446 K 85 h, ne všeči vrednosti knjižnice in pohištva v znesku 2178 kron. Dohodki so sestavljeni tako-le: članski prispevki 9830 K, vpisnine 18 K, donos društvenega premoženja 1366 K 41 h in razni 1697 K 31 h; stroški pa: podpore bolnim, brezposelnim v kraju in na potovanju, one-moglim, vdovam in sirotom 7123 K 40 h, pogrebne 1101 K 24 h, izobražba 892 K 66 h, uprava 1061 K 84 h, organizacija 979 K 44 h in razni 603 K 24 h. Društvena knjižnica vsebuje 1134 knjig strokovne, znanstvene, zavabne in različne vsebine, izposodilo se je med letom 149 osebam 1065 knjig; v društvenem stanovanju je bilo na razpolago 25 listov. — Občni zbor je dovolil glavnim društvenim upraviteljem 450 K na-grade in izrekel odboru, ki je imel posebno veliko opraviti z revizijo novega normalnega mezdnega cenovnika za avstrijske kronovine, kakor tudi vsem, ki so na en ali drug način društvo v pretečenem letu podpirali, najsršnježo žahvalo. — Pri volitvah so bili voljeni sledči gospodje, in sicer: v društveni odbor: predsednik L. Werzak, podpredsednik I. Mlinar, računovodja O. Planinc, blagajnik J. Klovář, blagajnikov namestnik I. Vehar, zapisnikarja F. Jezeršek in A. Štrekelj, knjižničarja A. Hrovatin in I. Martinčič, odbornika P. Jeloenčin in M. Rožanec, pregledovalci računov I. Benčan, A. Gregorec in I. Komar; v tarifno komisijo kranjskih tiskarjev: K. Jarc, F. Jezeršek, J. Košak, F. Kranjc, I. Martinčič in M. Popović; v tarifno razsodišče: člani O. Planinc, M. Popović in V. Premk, namestnik R. Pirkovič; upraviteljem potniške blagajne: O. Planinc za Ljubljano in M. Petrič za Novo mesto.

Pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ je poletelo, kakor smo že poročali, 18. t. m. na Bled in Rečico. Krasno vreme, naša divna Gorenjska ter ne požrtvalni rodoljubi so vsem deželnim sstrmatila srdca navdušili. Zabavni večer s koncertom, kateri se je vršil v Lescah v restavraciji gosp. Legata, je nudil pevcev, da so dali duško svojim srcem v lepodoneči in vbrani pesmi, kar se jim je pa tudi popolnoma posrečilo. Ves obsežni pevski spored se je moral na splošno zahtevanje ponoviti; posebno sta se odlikovala kot solista gg. Fr. Rus in Lumbar. Da so se pa vse pevke točke tako eksaktne izvrstile, gre vse pohvala zborovoditelju g. Ludviku Bajetu. Izbornega pianista se je pa pokazal pri spremljanju solo-pevov g. Rudolf Bajde. Večino zabave in smehu je nudila šaljiva pošta in korijandoli-korzo. Zaluga, da se je ta zabavni večer za

društvo tudi v gmotnem oziru nadpričakovanje vrlo obnesel, gre pa v prvi vrsti našim odličnim ter požrtvalnim gorenjskim rodoljubom. Pohvaliti nam je še restavraterja gosp. Legata, kateri se je z svojo izborno postrežbo odlikoval.

Požar. Snoči okrog 6. ure zvečer je nastal ogenj pri posestniku Martinu Virantu v Sostrem pod Ljubljano. Ker je bila hiša lesena, je pogorela do tal. Na lice mesta je prihitela požarna bramba iz Stepanjevasi, ki je takoj ogenj lokalizirala. V Sostrem bi bilo tudi boljše, da bi ustanovili požarno brambo, nego pa Marijino društvo.

Politično društvo „Jedna-kopravnost“ v Idriji priredi prihodnjo nedeljo ob 4. uri popoldne pri g. Ivanu Trudnu na vrtu javen ljudski shod. — Spored:

1. poročilo o rač. zaključku mestne realke in ubožnice. Poroča gosp. dr. Lapajne. 2. Poročilo o škontr. mestne blagajne. Poroča gosp. župan Šepetavec. 3. Raznoterosti. Ker je vsled bližajočih se občinskih volitev shod jako važen, naj se ga cenjeni volilci polnoštevilo udeleži.

V Narodni čitalnici v Novem mestu se je dne 17. t. m. predstavljal Cankarjeva drama „Jakob Ruda“. O Cankarju se slišijo pri nas kaj različne sodbe; eni ga hvalijo in proslavljajo iz navdušenja teh je najmanj — drugi — grajajo iz prepiranja, — ti so v večini, — tretji ga molče prezirajo, prekljinjajoč na tihem vse, kar diši kolikaj po modernosti; vzniki tem različnim sodbam so kaj pada tudi zelo različni in izvirajo iz različnih nazorov o svetu, domovini, umetnosti, zaslugah itd. In vrh vsega tega je Cankar pretežno satirik, ki mora v vsakim spisom koga zadeti, raniti, rane pa in bolečine, skelečno hudo skeleč, prenašajo le veliki duhovi brez reakcij na zunaj, kakor dokazuje vnovič Ljubljanskega zvona zadnja številka, v kateri se mora uvedi Jakob Ruda — kjer je imel 17. p. prvo bitko — so zbežali v gore in pragozde, vzemši seboj vse blago in živila, Kje torej dobiti svežega mesa za približno 200 mož? Ko tako premisljujemo, kako si pomoči — kar prisopila neki Bošnjak vodč na vrvi mladega voliča. Stotnik ga vpraša, če proda vola, nakar mu gonjač z odločnim „da gospodine“ pritrdi. Kupčija je bila takoj sklenjena in Bošnjak rekši, naj mu stotnik da kolikor mu ljubo in draga, prejme 5 gld. za govedo in odide. Vodnik Cirmar iz Št. Vida nad Ljubljano — mesarski pomočnik — dobi naloz, vola takoj pobiti in pripraviti meso. In na ta način je bila stotnja za ves dan preskrbljena z mesom. Precej nato pride drugi Bošnjak, Tarčin, in prav da bi rad kupil kožo ravnokar ubitega vola za „opanče“. Jaz sem bil za tolmača pa ga vprašam: „Koliko daš?“ On mi odvrne: „Običajno se plati po dukatu (cekin) i ja ču dati dukat za nju!“ Dukat, naš cekin je bil takrat z ažjo vreden 6 gld., a v. Mi smo bili vsi zelo zadovoljni s to kupčijo, a vsi smo bili tega mnenja da je bil prodajale vola najbrž kje na paši našel.

Električne žarnice po ulicah so danes ves popoldne gorele, ker so se v elektrarni preskuševali novi stroji. Toliko v pojasnilo, da se ne bodo širila napačna mnenja.

Poskušen samomor. Danes dopoldne se je na pokopališču pri Sv. Krištofu s samokresom ustrelil upokojeni stotnik gospod Jožef Nauta. Zadel se je v desno stran glave in si zadal smrtnovarno rano in ker je bil še pri življenu, so ga prepeljali z rešilnim vozom v garnizijsko bolnišnico. Gospod Nauta je rojen leta 1833. v Veroni. Vzrok poskušenega samomora je neznan.

Cigav je konj? Danes ponoči ob 1. uri je železniški čuvaj Mihail Voje prijeval na prelazu na Dunajski cesti vpreženega konja, kateri je prišel v smeri od Ježice brez gospodarja. Konj je rdečaste barve in tudi voz je rdeče pobaran. Na vozu sta bili dve konjski odelji, dva dežnika in bič. Konj kakor tudi voz se sedaj nahajata v hlevu hotela „Bavarški dvor“, a smora lastnik v syro konštatovanja zglasiti pri mestni policiji in potem šele ga dobi nazaj.

Tatvina. Snoči je bila v nekem tukajšnjem hotelu iz predsobe ukradeni ljudskemu pevcu, gospodu Ivanu pl. Körberju 100 K vredna salonska oblačila.

Svarilo. Češče se dogajajo slučaji, da potniki mečejo iz vlaka razne reči, kakor steklenice, zabo

jaka. — Danes se je pripeljalo iz perike 86 Hrvatov in 30 Slovencov.

Izgubljene in najdene reči.

Iska učenca Antonija Kobjevega je bila usnjato denarnico, v kateri imela 12 K 70 vin. denarja. — Skrba v tobačni tovarni, Marija Hava, je izgubila črno denarnico z K. — Na južnem kolodvoru je bila izgubljena, oziroma najdena siva suša in dežnik.

Strelski klub „Triglav“ vabi vse člane na prijateljski sestanek, v 27. t. m. h. „Kron“ na keglijšče. ratovski pozdrav reditelj.

Slovenci v Ameriki.

Mrla je v Brockwayu učiteljica na Menseinger po operaciji. — Esreča v rudniku. V West Dušnu pri Calumetu je pritisnila kariko Vokoviča tako močno k nešmu stebru, da je dobil hude pošode na glavi. Eno uho mu je odalo. — Hrbet je zlomil v Rudniku Antonu Nikoliču, doma Primorske. Po hudem trpljenju par seved je sedaj umrl. — Nagromljam v South Lorainu Franciča, doma iz Kamnika pri Preddelu. — Požar v rudniku. Rudnik „Klondike“ v Springfieldu pogledal, vsled česar je prišlo ob službo Slovencev. — Vsled eksplozije v rudniku je bilo v Piperu 11 oseb, med njimi tudi Slovensko Alojzij Janko in Matevž iz Ribnice.

Najnovejše novice. — Umrl abesinski podkralj Ras Mamen, ožji Menelikov serodnik.

Uibili so neznani zločinci migranskega prefekta Redvan pa so nekem predmetju.

Razbila se je ladja „Giana“, last grofa Szaparyja blizu misa. Vse osobje, med njimi tudi of in njegova mati se je resilo.

Pozor dekletom. Neka sedanadna zločinska družba vabi skleta na otok Korfu, obetajoč jim obre službe, v resnicu pa kupčuje z skleti v nemoralne svrhe.

Zaradi umora služkinje blizu je bil na Dunaju neki Prugl obsojen na smrt, njegova žena pa je bila tri leta ječe.

Bivši madjarski poslane Val. Eötös je bil zaradi povrjenja obsojen v triletno ječo in petletno izgubo političnih pravic.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem.

Irena Ivan Hribar in dr. Hribar contra Prosenc.

V soboto popoldne se je nadalovala in končala razprava v tej kazenski zadevi, kateri je prišlo zopet ar sto poslušalcev.

V začetku razprave je opomnil slovenec Prosenc, da je župan od svoje dolovice pri radeški graščini dobil 1.000 K, dočim je on (toženec) dobil samo 30.000 K in ne več, kakor edri prvotovitelj. Za kupčijo da je edel toženec prvi.

Nato je bil zaslišan Franc Gremec iz Trbovelj, ki je izpovedal sklepe:

Na svetu poleg graščinskega v Radečah sem imel jaz svojo žago. Ta žago svet sem dobil v najem od starejšega lastnika radeške graščine. Pravico imeti žago bi bil pa izgubil, saj bi bila graščina prodana. Ko sta mi nato Hribar in Prosenc kupila radeško graščino in ves k njej pridajoči svet, pisal mi je dr. Triller, naj odstopim svet, na katerem stoji moja žaga, ali ga naj pa kupim. Ta žago sem odgovoril, da pridevam v Ljubljano. Ko sem prišel v Ljubljano k dr. Trillerju, mi je rekel, naj grem k županu ali Prosencu. Ker župana ni doma, šel sem k Prosencu in ga rosil, naj bi se mi najem podaljšal, ker je žaga velike vrednosti za mena radi vodne moči, sveta pa ne morem kupiti, ker nimam dovolj denarja za to. Prosenc mi je odgovoril, da najema ne more podaljšati, kadar se bo izvršila parcelacija sveta ter podrobna razprodaja, bom lahko kupil, ni mi treba skrbeti za denar. Gozdar Zupanc je nato kmalu začel razprodajati svet. Ko mi je potem Prosenc pisal, naj pridevam v Radeča, da narediva pogodbo, dejal sem mu, da ne morem kupiti, ker nimam denarja. „Nekaj boste že dali na račun,“ odviral mi je Prosenc. Jaz ne znam pisati, svoje ime podpišem le za silo. Tudi brati ne znam dobro. Pismo na župana, kjer je govor o posojilu, je pisal moj sin Filip.

Priča izjavlja, da se besede v pismu „mi bojo v Ljubljani posojilo preskrbeli“ nanašajo samo na dogovor s Prosencem.

Sodnik: Ali ste, predno ste dali to pismo pisati, kdaj govorili z župonom?

Priča: Menda sem nekoč o ribovu, da bi bil pa kdaj o kakek posojilu, se ne spominjam. Pred pogodbo nisem govoril županom ničesar o posojilu. Predno smo šli delat pogodbo,

sem se jo obotavljal skleniti, a Prosenc me je silih, naj jo sklenim, češ, 2000 K daste na kup, drugo vam bom pa preskrbeli. Ko sva prvikrat govorila o posojilu, je rekel, da mi ga bo sam preskrbel, pred pogodbo pa, da mi ga bosta preskrbela z župonom skupaj. Ko sem prosil, naj se dene ta točka v pogodbo, kazal se je Prosenc ogorčenega, češ: ali se ne zanesete na me? Ker sem se zanesel, nisem silih, in tako ni prisla dotična točka v pismo. Ker po sklenjeni pogodbi nisem od nikoder dobil obljubljene posojila, šel sem še pred tožbo k Prosencu vprašati, kaj je s stvarjo, ker me je skrbel. Prosenc mi je rekel, naj počakam. Nato sem šel k županu, ki se je pa ves zavzel pri moji želji, češ, da on ne ve ničesar o tem. „Ako vam je Prosenc obljubil, vam bo že preskrbel,“ odviral mi je župan. Ker sem prosil župana, naj bi s Prosencem govoril, da bi mi za gotovo preskrbel posojilo, obljubil mi je, da bo to že storil. Ko sem dobil spomladni 1904. tožbo, naj plačam zapadlo vsoto, sem ves vznemirjen hitel v Ljubljano najprej k Prosencu, a ga nisem dobil doma. Šel sem nato k županu, ki mi je rekel, da on ne more nič zato, vendar mi je na mojo prošnjo ustavil tožbo. Ko je drugi dan prišel Prosenc v Ljubljano, šel sem naden. Zdaj mi je rekel Prosenc, da mi nini niko obljudbil posojila, da mi je pa obljudbil le pomagati.

Sodnik: Ali ste bili prepričani, da vam preskrbel Prosenc posojilo? Priča: Gotovo, sicer bi ne bil sklenil kupčije. Ko je bila na jesen 1904 tožba proti meni ponovljena, sem šel nad Prosencu, ki mi je dejal, da je posojilo že preskrbljeno v Knetski posojilnici ljubljanske okolice. Ker nisem dočela verjet Prosencu, sem šel v to posojilnico. Tu mi je povedal menda tajnik Bayer, da je bila neka prošnja zaradi mene, da pa so jo umaknili. Ves zbegani sem letel nad Prosencu in mu povedal, kar sem zvedel v posojilnici. „Mora biti dovoljeno posojilo,“ mi je dejal ta, „če nimajo v posojilnici prošnje, jo ima pa odvetnik v rokah.“ Ker sem človek, ki rad v miru živim, plačal sem stroške, ki so nastali vsled tožbe in taje bila ustavljen. Ko sem pa dobil novo tožbo od dr. Hribarja (preje je imel tožbo v rokah dr. Tavčarja), šel sem ogorčen nad Prosencu, naj stori, kar ima storiti. Prosenc je pa napravil nedolžen obraz, da mi je že preskrbel posojilo in da mi je pisal pismo, naj pridev po denar, kar pa ni bilo res, ker nisem dobil to zadevnega pisma. S Prosencem sva šla k dr. Hribarju, kateremu je zatrjeval, da mora imeti on v svojih aktih odlok, s katerim je dovoljeno posojilo. Vendar dr. Hribar ga ni mogel nikjer najti. Hotel sem, da gremo vši h Knetski posojilnici; na predlog Prosenc je pa šel le dr. Hribar noter, dočim sva midva s Prosencem ostala zunaj na cesti. Nisva še stala dobro minutno, pa je prišlo Prosencu na misel, da nima časa stati pri meni in v trenutku je zginil proč. Ko je prišel dr. Hribar iz posojilnice, mi je povedal, da je bilo posojilo dovoljeno, a prošnja bila potem umaknjena. Meni je skoraj slabo prišlo pri tej vesti. Šel sem še enkrat nad Prosencu, dvignil sem roke pred njim in ga milo prosil, naj mi pomaga in naj me ne tira v pogubo, a on je ostal trd in me zavrnil, da nima časa iti z menoj k županu, da bi se dogovorili. Pozneje 5. decembra 1904 sem bil z ženo pri dr. Hribarju, ki me je vnovič tožil pred novomeškim sodiščem. Dr. Hribar je dejal, da naj prodam nazaj zemljišče, njegov oče, ki je po razdelini pogodbi s Prosencem postal sam upnik Grebenčev in ki ga ta dan ni bilo doma, bo gotovo zagovljen s tem. Meni je bilo to prav, posebno še, kar mi je dr. Hribar obljubil, da bom dobil za svoje delo primerno povrnitev. Glede obravnave, ki se je imela vršiti drug dan, mi je obljubil dr. Hribar, da bo ustavil tožbo, jaz naj si pa v par dneh izračunam vse stroške in nato prinesem račun. V Novem mestu sem bil kontumaciran in dr. Hribar mi je sporočil, da župan ni zadovoljen, da bi kupil nazaj posestvo. Ker nisem mogel plačati, začela se je rubež. Bil sem ves nor. Obrnil sem se na dr. Šusterščika. Po njegovem predlogu sem prosil za posojilo pri Ljudski posojilnici, a ga nisem dobil. Ako bi mi neka sorodnica ne bila v tej stiski pomagala, bil bi prišel na kant. Za 10.000 gld. bi ne bil prestal vseh teh potov in letanj ter strahu in skrbi.

Na vprašanje dr. Hribarja, ki trdi, da ni rekel, da bo ustavil tožbo v Novem mestu, odgovori priča, da se ne more natanko spominjati, da bi bil slišal te besede, pač pa je imel viti, da bo tožba ustavljen.

Priča pojasni nato, kako je prišlo do tega, da ga je župan tožil radi razdeljenja časti, storjenega z lažljivim govorjenjem. Gozdar Martin Žmavec je pričine besede, da ima nešrečo s hosto, in da so ga najbrž

nasmukali, zlorabil, kot bi bil priča menil župana, ki ga je opeharil. Ker ni imel vzroka govoriti proti županu, dal je vsled tožbe častno izjavil, zlasti, ker je komaj čkal, da bi se rešil te tožbe.

S Prosencem je bil priča enkrat v kmetski posojilnici in Bajer je menda rekel, da je bila prošnja tam, a da se mu čudno zdi, zakaj se na mlado hosto toliko posojila prosi.

Da priče zadnjči ni bilo, pove, da je neki Hiebel vzel brzojavko z župonom skupaj. Ko sem prosil, naj se dene ta točka v pogodbo, kazal se je Prosenc ogorčenega, češ: ali se ne zanesete na me? Ker sem se zanesel, nisem silih, in tako ni prisla dotična točka v pismo. Ker po sklenjeni pogodbi nisem od nikoder dobil obljubljene posojila, šel sem še pred tožbo k Prosencu vprašati, kaj je s stvarjo, ker me je skrbel. Prosenc mi je rekel, naj počakam. Nato sem šel k županu, ki se je pa ves zavzel pri moji želji, češ, da on ne ve ničesar o tem. „Ako vam je Prosenc obljubil, vam bo že preskrbel,“ odviral mi je župan. Ker sem prosil župana, naj bi s Prosencem govoril, da bi mi za gotovo preskrbel posojilo, obljubil mi je, da bo to že storil. Ko sem dobil spomladni 1904. tožbo, naj plačam zapadlo vsoto, sem ves vznemirjen hitel v Ljubljano najprej k Prosencu, a ga nisem dobil doma. Šel sem nato k županu, ki mi je rekel, da on ne more nič zato, vendar mi je na mojo prošnjo ustavil tožbo. Ko je drugi dan prišel Prosenc v Ljubljano, šel sem naden. Zdaj mi je rekel Prosenc, da mi nini niko obljudbil posojila, da mi je pa obljudbil le pomagati.

Sodnik zaključi nato dokazovanje.

Dr. Triller kot zastopnik župana Hribarja utemeljuje v daljšem govoru obtožbo. Dne 5. februarja je dolžil obdolženec g. župana v pisarni dr. Voduška naravnost krivega pričevanja in kaznivosti tega očitanka ne more izključiti dejstvo, da je kasneje v zlasti v klubu občinskih stovalec trdil le dobroverno zmotog župana. Akrat je sedel obdolženec Prosenc že na zatožni klopi in vsled tega je retriril. Že to ni bilo možato, naravnost frivo lno pa je, da je vzdržaval obdolženec trditev o „zmoti“, ko je po dognanih dokazilih očitno keli dan, da je izpovedal župan v pravdi Grebenčev le golo in točno resnico, o čemur tudi Prosenc sam ni mogel biti nikdar v zmoti. O hudobnem namenu obdolžitve torej ni dyoma. Tudi Prosencova častna beseda pokazala se je v tej pravdi v čudni luči, kajti njegovo zagotovilo pod častno besedo, da inkriminovanih besed ni nikjer govoril, kot v pisarni svojega zastopnika, je ovržena po izpovedbi priča dr. Tavčarja, in dr. Voduška in Svetline. To so take indicije, da bi sodnik prav lahko obsolil obdolženca tudi zaradi njegovega zagovora v občinskem klubu in še kje drugje. Toda na to g. župan niti ne reflektoje, ter njegove obtožbe nikakor ni rodila, kakor se hoče trditi, maščevalnost. Javni človek Prosenc se je že sam ubil in v to svrho današnja pravda ni bila potrebna, niti napravljena. G. župan — tako izvaja dr. Triller — bilo je v prvi vrsti na tem, da pred najširšo javnostjo opravda svoje pričevanje v pravdi Grebenčevu-Presencu ter dokaže veliko hudobnost obdolženčeve in zato razdalitve navzlične prošnji ni mogel odpustiti. Ta dokaz je dognan sijajno in jasno in le-to naj se pribije z obsodbo, katero se predlaga. Izmero kazni prepriča se vsled tega zgolj razsodnosti sodnika. V istem smislu utemeljujev je svojo obtožbo tudi g. dr. I. M. Hribar, nakar je g. dr. Eger kot zastopnik Prosencu tudi v zagovoru skušal dokazovati, da inkriminovane besede Prosencove niso segale tako daleč, kakor zahteva to zakon. V svojem zagovoru se je dotaknil tudi Grebenčeve izpovedi in dejal, da je napravil ta „einen jämmerlichen Eindruck“. Dr. Triller: Prav izboren vtisk je napravil! Sodnik: Priča je napravila najboljši vtisk in ne pustim, da bi se jo tukaj po krivici napadalo. Zavarujem se proti vsakorjenemu napadu te priče. Sodnik je proglašil sodbo, da je g. Josip Prosenc kriv prestopka zoper varnost časti po § 487 k. z. ter so obsodi po § 493 v tritedenski zapor, ki se pa izpremeni vspričo pridobitnim in rodbinski razmeram obdolženčevim v denarno globo in sicer 1000 kron.

Oprosti se dodatne tožbe, kar je govoril v klubu obč. svetnikov 15. februarja in da je raztrobil po mestu govorice, da je župan po krivem pričal. Obsojenec mora nositi poleg kaznilne vse pravne stroške. V utemeljevanju svoje sodbe je naglašal sodnik g. e. kr. sodni tajnik Žebre izrecno in ponovno, da se je obsojenec dokazal kakor z moto v pričanju gosp. župana I. Hribarja in odvetnika a. g. dr. I. M. Hribarja radikalno ponesrečil in daje marveč dognana popolna bistvena resnica obeh pričevanj. Hudobnost obdolžitve je bila torej očitna.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Po pasje. Od žganja pijana bajtar Jože Herle in France Kristan sta se v branjarji Andreja Kimovca v Repnjah dne 6. svetega t. l. začela drug drugačega po rokah praskati; Kristan je na to nasprotnika grizel v roke, Herle pa hlastne z zobmi, in odgrizne nasprotniku levi uhelj. Obdolženec pravi, da je bil pijan; obsojen je bil le na 3 tedne zapora, ker se je smatral sovražni namen za izključenje.

Med natakarji. Viktor Lah, natakar iz Št. Pavla na Koroškem doma, je v ljubljanski kazini poslujočima markerjem Francetu Tihawa iz zaklenjenega kovčeka izmaknil 136

kron gotovine in srebrno verižico, Rajmundu Mittermajeru pa srebrno žepno uro in črno obleko. Obsojen je bil na 6 tednov težke ječe.

Veliko skrb za svoje telo ima Apolonija Bezeljak iz Črnegra vrha. Kot služkinja pri neki tukajšnji rodbini je vzela več finega ženskega perila, več buteljk vina in konjaka ter vse te reči poskrila v klet. Našli so pri njej tudi še nekaj reči, ki jih je nakradla v prejšnjih službah. Bezeljak je bila obsojena na 3 mesece težke ječe.

Nevarna vlačuga. Ivana Ponikvar, krošnjarica iz Novega mesta, je znana vlačuga, ki se rada brez dela okoli potepa. Pred okoli dveh letih ji je bil od tuk. mestnega magistrata vhod v mesto prepovedan za nedolčen čas, a zato se Ponikvar ni zmenila, in se priklettila 28. svinčana v Ljubljano, kjer je bila aretovana. Ker je v noči na 18. prosinca t. t. v Velikem Mengšu izmaknila posestnici Mariji Dolinar več ženske obleke v vrednosti 136 kron 70 h, je bila obsojena na 8 mesece težke ječe.

Tatvina. Tereziji Grohar v Škofji Loki je izmaknil knjigovez Janez Gussi s hranilno knjižico, vzel pri posojilnici denar in si pridržal 120 K. Ostali znesek je naložil pri drugi loški posojilnici in novo knjizico spravil tam, kjer je vzel staro. Obsojen je bil na 3 mesece težke ječe.

Cerkveno puščico je odenesel nevaren tat Jožef Prek iz Kastrikije podružne cerkve na Primskovem. V puščici je bilo okoli 70 K gotovine. Obsojen je bil na 15 mesecev težke ječe.

Kaj imajo vse ljudje za šalo. Janez Skok, posestnika sin v Baču, je hodil z drugimi fanti pred Knafeščevi hišo po noči razgrajat. V noči na 8. prosinca t. l. je pa z nekim drogom odznačil tako zastavil edine večne duri, da jih ni bilo moži odznotrati. Nato je jih z drugimi fanti vred po oknih razbijati in domačine, ki so že spali, klicati, da naj gredo vun, ker je sila. Prestrašeni domačini so hoteli na prostu, a težkih duri, ki so bile od zunaj zastavljene, niso mogli odpreti. V strahu so čakali jutri, ko jih je od zunaj odpril sedo. Obtoženi Skok misli, pa to ni bilo nič takega, da je bila to le šala. Obsojen je bil na 4 tedne ječe.

Telefonska in brzojavna poročila.

Trst 26. marca Včeraj so se izvršile občinske volitve v tržaški okolici Zmaga je po celih črti sijajna. V prvem okraju je izvoljen Anton Sancin s 379 glasovi proti Nichettu s 86 glasovi. V drugem okraju, ki je bil najbolj nevaren, je zmagal dr. Rybař s 1

Meteorološko poročilo.

Vrhina nad morjem 306-2. Srednji vrhni tlak 738,0 mm.

Marec	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
24. 9. zv.	720,7	3,2	sl. svahod	jasno	
25. 7. zj.	722,4	2,7	sl. jug pol. oblač.		
- 2. pop	722,9	6,7	sred. zahod pol. oblač.		
- 9. zv.	725,2	2,4	sred. zahod	jasno	
26. 7. zj.	728,6	2,0	brezvetrov del. oblač.		
- 2. pop	730,3	8,2	sr. jug	oblačno	

Sredna predvčerajšnja in včerajšnja temperatura: 3,2° in 3,9°; norm.: 5,2° in 5,4°; Mokrina v 24 urah 0,8 mm in 0,2 mm.

Zahvala.

Ob bolezni in smrti naše predrage pokojne

Line dr. Rosinove roj. Robič 1112

došlo nam je toliko sočutnih izjav, da nam ni mogoče na vse odgovoriti pisemu in se primočim zahvaliti. Poberljamo torej to pot javnosti in se zahvaljujemo najpoteje vsem, ki so nas tolazili v tej bridi dober osibito vsem udeležnikom zadnjega sprevoada, darovateljem venece in etvetc., č. duhovščini, pevcom Slovenske čitalnice in brahelnarstvu „Maribor“, č. Šolskim in usmiljenim sestrarm ter sploh vsem, ki so nam bili na kakršenčoli način z besedo ali dejaniem v pomoč. V Mariboru, meseca marca 1906.

V imenu vseh žalajočih:

Franc Robič. Dr. Fr. Rosina.

Naprodaj sile 2 lepi skoraj popolnoma novi

harmoniki

ena gramatična, ena pa francoski sistem. Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1039—4

Dvoje **skladišč**

je oddati na Mestnem trgu št. 25.

Pozive se pri g. Fran Čudnu, v Prešernovih ulicah. 552—8

V kavarni „Austria“

se sprejmeta takoj

blagajničarka in 1116—1

zajtrkovalni plačilni marker.

Meblovana soba

s posebnim vhoodom, če mogoče v bližini juž. kolodvora in Dunajske ceste, se išče za 2 meseca v najem pri kaki boljši rodovini, najraje pri slovensko nemški meščanski rodovini, kjer bi se z gorovjenjem učil slovenščine. Želi se obenem tudi hrana.

Ponudbe: Fr. Deugg, disponent firme Unterhuber v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 73. 1115—1

Danes v ponedeljek v restavraciji

Grand hotela UNION v Ljubljani 1120

Zadnjikrat nastavljeni svečno znano, edino pristno pivo

Salvator.

Ob 8. uri zvečer koncert Šramljev.

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETU

LETNIK XXVI. (1906).

Izbaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji vsi leta 9 K 20 h, pot leta 4 K 60 h, četrta leta 2 K 30 h.

Za vso neavstrijsko deželo iz K 20 h na leta. Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.

„Národná Tiskarna“ v Ljubljani.

Izanesljiv

konjski hlapec
se tako sprejme 1094—3
v Auerjevi pivovarni.

Stanovanje

v Knaflovih ulicah št. 5 v pritličju, obstoječe iz 3 sob s pripadki, se odda za majev termin.

Pojasnila daje upravništvo „Národná Tiskarna“ ravnotam.

Ali že veste?

daje I. kranjsko reklamno podjetje W. K. NUČIČ v Ljubljani, v Ščenburgovih ulicah št. 6 916—3 znižalo cene za

I. slov. kažipot za kolesarje in pešce. Sedaj stane samo eno krono. Dobiva se samo pri podpisanim I. kranjskem reklamnem podjetju W. K. Nučič v Ljubljani.

Razglas.

V koukurzni sklad S. F. Schalk spadajoči, v sredini trga Sevnica na najboljšem prostoru za kupljenje stojec hiši št. 7 in 8 z vrom in ledencu, trgovinsko opravo, skladističnimi stelažami itd., daje v imenovani konkurenčni sklad spadajoča in se ne prodana zemljišča v znano lepi leži in dobre zemlje se proda in se vabijo kupci za gori navedeni hiši, za vrt in ledencu

na 28. marca 1906 ob 2½ uri popoldne

kupci za druga zemljišča pa

na 29. marca 1906 ob 9 uri dopoldne

v Sevnico.

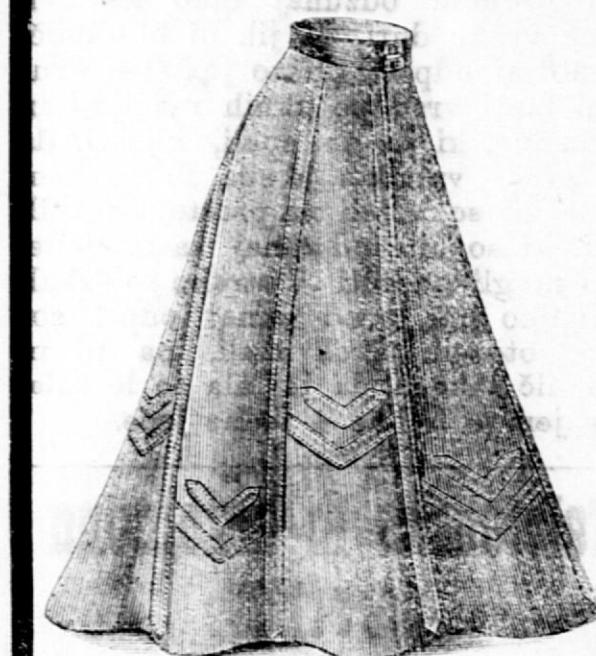
Katastralna izmera predmetov, ki so naprodaj, in podrobnosti se zvedo pri dr. Avgustu Schurbi, odvetniku v Celju.

V Celju, dan 24. marca 1906.

Dr. Avgust Schurbi

upravitelj konk. sklada S. F. Schalk.

2-50 in višje.

Za turistiko za šport za na cesto za trpež je najpraktičnejše in najkrasnejše

damsko krilo

kakor ga kaže slika

iz lodna, ševiota ali iistra barvasto ali črno.

Pri naročilu je navesti samo mero čez boke in dolgost krila spredaj in zadaj.

KARL RECKNAGEL v Ljubljani na Mestnem trgu št. 24. 1114—1

P. n.

Vsled prenehajanja starodavne gostilne „Pri lovecu“ na vogalu Rimске in Tržaške ceste, kamor se nasele novo ustanovljena lekarna, točila bodem od danes naprej v moji gostilni na Tržaški cesti št. 4, to je v neposredni bližini prenehajoče restavracije, svetovnoznamo najfinješ

Reininghausovo marčno pivo

vedno sveže v sodčkah in steklenicah v gostilni, kakor tudi čez ulico. — Velecenjene stranke v mojem okolišu prosim to naznanje vzeti, ter se priporočam

z velespoštovanjem

Ivana Tonich

gostilna in špecerijska trgovina

Tržaška cesta št. 4.

1113—1

Dobro vpeljana

trgovina

z deželimi pridelki se radi družinskih razmer takoj odda.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2

1090—2